

til Skipperen og klage til ham over Maden. Skipperen er pligtig at smage paa Maden, hvis han har Tid, men som oftest har han ikke Tid dertil i det Øjeblik, den bliver præsenteret for ham, og i Regelen har Skipperen saadanne Interesser og saadanne Hensyn at tage til anden Side, overfor Rederne, som han gerne skal staa sig godt med, og overfor Hovmesteren, som skal gøre ham adskillige Smaatjenester, at han som oftest vil erklære, at Kosten er god“. Det kalder jeg for Udtalelser i al Almindelighed, som jeg ikke paa nogen Maade kan anerkende kan bruges om Kostforholdene i den danske Handelsmarine. Det er meget muligt, der kan indtræffe Tilfælde, hvor der serveres daarligt Kød om Bord, men at man fra denne Plads udtaler sig saaledes i al Almindelighed, det kalder jeg at skyde med for kraftigt Skyts. Og det ærede Medlem gaar videre i sin Karakteristik af Skibsofficererne ved at oplæse et Brev, han har faaet fra en Sømænd, der skriver: „Det er de mest fordrukne Officerer, som er her om Bord. Førstemester er døddrukken hver Dag baade i Søn og ved Land“. Og det ærede Medlem tilføjer for egen Regning: „Af disse Eksempler ser man, hvorledes Forholdet ofte er om Bord paa de Skibe, vi sender vore Sømænd ud med, og der kunde være god Anledning til at skaffe mere betryggende Arbejdsvilkaar for den arbejdende Sømandsstand“.

Jeg tror ikke, det er korrekt at fremføre saadanne Udtalelser i al Almindelighed om den danske Søfart; jeg tror tværtimod, den danske Søfart staar overordentlig godt i det internationale Omdømme, jeg tror endda, den kunde bruges som Mønster for adskillige andre Landes Søfartsvirksomhed. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at man bør ikke give en Skibsfører nogen Art af Adgang til Myndighedsmisbrug, og derfor tror jeg, man skulde fratage Skibsføreren den Ret til at idømme disciplinære Straffe, som man giver ham i Kapitel IV. Jeg ser ikke rettere end, at det kan animere en lystig Mand til at begaa et eller andet lille Lovbrud paa dette Omraade, naar han forud kan sige: Ja, hvad, det koster ikke mere end saa og saa mange Dages Fortabelse af Hyren! — Vi har ikke i nogen anden Lovgivning noget Sidestykke hertil, noget Tilfælde, hvor man forud kan sige: Det koster saa og saa meget, at jeg gaar hen og begaar den eller den lille Lovovertrædelse. Derfor mener jeg, at man hellere maa give Skibsføreren Pligt til at føre Journal over saadanne Forseelser, som saa kan paadømmes, naar Skibet kommer til sin Hjemstavn eller

til en anden Plads, hvor der er en Domsmyndighed, der kan tage sig af Sagen. Det maa absolut betegnes som uheldigt, at en Skibsfører skal kunne sidde som Dømmer, da han i alle Tilfælde nødvendigvis maa være Part i Sagen. Jeg finder det forkasteligt at opstille en saadan Række af Paragraffer, som Paragrafferne i Kapitel IV; de rummer ikke nogen Straf, som kan virke afskrækkende, og derfor tror jeg, de er mere til Skade end til Gavn.

Den højtærede Minister mente, at jeg ønskede en Rettighed for Maskinmesteren ved at kræve, at der i § 44 skulde ind sættes en Passus om, at det var Pligt for Maskinmesteren at indføre i Maskindagbogen, at en saadan Mangel i Leverancen af ham var paapeget overfor Skibsføreren. Det er ikke nogen Rettighed for Maskinmesteren, der her er Tale om, det er tværtimod en Pligt, og det vil være en Betyggelse for Forholdet om Bord, naar det bliver en Pligt, saa han ikke kan sige: Jeg vil ikke gøre mig til Uvenner med min Kaptajn ved at indføre en saadan Bemærkning. Naar det utrykkelig staar i Loven, kan Kaptajnen ikke have noget som helst at indvende derimod, saa bliver det en Betyggelse, og saa faar man at vide, hvis der fra Kaptajnens Side til Brug for Maskinen er fremskaffet Kul, Olie eller andre Materialer, der ikke er, som de bør være.

Den højtærede Minister mente ikke, at det var heldigt at have et Raad om Bord til at tage sig af saadanne Situationer, hvor der kunde blive Tale om en Rationering af Kosten. Jeg kan ikke indrømme, at der skulde være noget som helst galt deri. Jeg tror netop, at det, at Mandskabet og Officererne alle er paa det rene med, hvorledes Forsyningssituationen om Bord er, vil være en Betyggelse, hvor der er Tale om for smaa Forsyninger.

Det første, jeg nævnte med Hensyn til Ændringer i Lovforslaget, var en Ændring med Hensyn til den Ret, som Skibsføreren efter § 9 har til paa Rederens Vegne at ansætte saavel Styrmand og Maskinmester som det underordnede Personale. Jeg tror, man uden at skade den Myndighed, som Skibsføreren naturligvis maa have, kan give Maskiniststanden den *cadeau*, at Første Maskinmester for saa vidt socialt kommer til at rangere med Kaptajnen, som han, ligesom denne, ansættes af Rederen. Jeg kan ikke tænke mig, at det i nogen Maade skulde kunne indskrænke Skibsførerens Myndighed. Vi ser, hvorledes man i Hæren er kommet ind paa, at Underofficerer kan avancere op til Officerscharge, og jeg tror, det er korrekt